

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἰ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου & Ἀγίου Στεφάνου

Δ. Κ. Ἀγ. Στεφάνου Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 14565 Ἀγ. Στέφανος Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

e mail: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 7^ο

Αύγουστος 2012

Ἔτος 1^ο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἡ προσκύνηση τῶν μάγων (Ματθ. 2, 1-12)

Δεύτερον, τὸ ἀφύσικο τοῦ ἀστέρος κατὰ τὴν γέννηση τοῦ Χριστοῦ φαίνεται ἀπὸ τὴν λαμπρότητα του. Γιατί δὲν συνέβηκε ποτέ ἀστὲρι νὰ ἔχει τόση μεγάλη λαμπρότητα, ὥστε νὰ μὴ μπορεῖ νὰ τὸ καλύψει ὁ ἥλιος καὶ νὰ λάμπει καὶ τὴν ἡμέρα.

Τρίτον, ἀπὸ τὸ περίεργο φαινόμενο πότε νὰ φαίνεται καὶ πότε νὰ κρύβεται. Γιατί, ὅπως εἶπαμε, μέχρι νὰ φθάσουν οἱ μάγοι στὴν Παλαιστίνη φαινόταν νὰ τοὺς ὀδηγεῖ ὁ ἀστὴρ· ὅταν πλησίασαν στὰ Ἱεροσόλυμα κρύφθηκε ὁ ἀστὴρ. Ἐπειτα, ὅταν ἔφυγαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, πάλι ξαναφάνηκε ὁ ἀστὴρ καὶ τοὺς καθοδηγοῦσε. Σταματοῦσε ὁμοῦ ὅταν αὐτοὶ σταματοῦσαν, «πρὸς τὴν χρείαν αὐτῶν τὴν ἑαυτοῦ ποιούμενος κίνησιν» (Ζιγαβηνός, ΜΡG 129,140)! Ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλο: Τέταρτον, τὸ ὅτι ὁ ἀστὴρ ἐβάδιζε πρόσγεια. Γιατί, ἂν ὁ ἀστὴρ στεκόταν ψηλά, στὴν θέση τῶν ἄλλων ἀστέρων, πῶς θα ἔδειχνε τὸν τόπον ὅπου ἦταν τὸ Παιδίον; Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς σημειώνει γιὰ τὸν ἀστὲρα: «Ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ Παιδίον» (στίχ. 9).

Ἡ εἶδηση τῶν μάγων ὅτι γεννήθηκε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ἔδωσε ταραχὴ στὸν Ἡρώδη καὶ στὸν λαὸ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ὁ μὲν Ἡρώδης ταραχθῆκε, γιατί φοβήθηκε γιὰ τὴν δική του καὶ τῶν παιδιῶν του τὴν βασιλεία, ἀλλὰ ὁ λαὸς τῆς Ἱερουσαλήμ γιατί νὰ ταραχθεῖ; Ἀντίθετα, οἱ Ἰουδαῖοι ἔπρεπε νὰ χαροῦν, γιατί γεννήθηκε σ' αὐτοὺς βασιλεὺς, αὐτὸν πού οἱ προφῆτες εἶχαν προφητεύσει ὡς σωτήρα καὶ λυτρωτὴ γιὰ τὸ Ἰσραήλ. Ὅχι δὲ μόνο ἔπρεπε νὰ χαροῦν, ἀλλὰ ἀκόμη ἔπρεπε καὶ νὰ καυχηθοῦν γιὰ τὸν γεννηθέντα βασιλέα, γιατί ἦταν συγγενεῖς τους καὶ γιατί ἀπὸ τὰ σπάργανά του εἴλκυσε ἀπὸ μακρὰ τοὺς Πέρσες εἰς προσκύνησή του. Τοὺς τύφλωσε ὁμοῦ ὁ φθόνος καὶ ἀντίχαρὰς καὶ καυχίσεως συγχύστηκαν καὶ ταραχθῆκαν. Καὶ συνέβηκε τὸ περίεργο: «Οἱ μὲν Πέρσες,

ἂν καὶ ἦταν ἀλλογενεῖς, ὁμοῦ δὲν φθόνησαν γιὰ τὸν γεννηθέντα, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ἦρθαν γι' αὐτὸν στὴν Βηθλεέμ. Ἀντίθετα, οἱ Ἰουδαῖοι, ἂν καὶ ἦταν συγγενεῖς του, ὁμοῦ καὶ τὸν φθόνησαν γιὰ τὴν δόξα του, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ ἀναδειχθεῖ μέγας, καὶ δὲν πῆγαν νὰ τὸν χαιρετήσουν στὴν Βηθλεέμ, ἂν καὶ ἦταν πολὺ κοντὰ τους. Ἔτσι ἀπεδείχθηκαν καὶ φθονεροὶ καὶ ὀκνηροὶ». Σχετικὰ μὲ τὸν Ἡρώδη τὸ περίεργο εἶναι τὸ ἐξῆς: Οἱ μάγοι, ὅταν ἦρθαν στὴν Ἱερουσαλήμ, δὲν εἶπαν γιὰ γεννηθέντα Χριστό, ἀλλὰ γιὰ βασιλέα. Γιατί λοιπὸν ὁ Ἡρώδης, στοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς πού συγκάλεσε, εἶπε νὰ τοῦ ποῦν γιὰ τὸν τόπο γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ; Φαίνεται ὅτι ὁ Ἡρώδης ἄκουσε ἀπὸ παλαιὰ ὅτι πρόκειται νὰ γεννηθεῖ ὁ Χριστός, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ὅταν λοιπὸν ἄκουσε ἀπὸ τοὺς μάγους τῆς Περσίας ὅτι γεννήθηκε βασιλεὺς στὴν Ἰουδαία καὶ ὅτι τοὺς τὸ ἐμήνυσε αὐτὸ λαμπρὸς ἀστὴρ, ἐνόησε ὅτι πρόκειται γιὰ τὸν Μεσσία, γι' αὐτὸ καὶ ἐρώτησε τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς νὰ τοῦ ποῦν, πού, κατὰ τίς προφητικὲς ρήσεις, πρόκειται νὰ γεννηθεῖ ὁ Χριστός. Αὐτοὶ, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, ἀπάντησαν στὸν βασιλέα ὅτι ἡ πατρίδα τοῦ Μεσσία εἶναι ἡ Βηθλεέμ, γιατί ἔτσι τὸ εἶχε πεῖ ὁ προφῆτης Μιχαίας. Ὁ Εὐαγγελιστὴς παραθέτει καὶ τοὺς λόγους τῆς προφητείας: «Καὶ σύ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλάχιστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ». Οἱ λόγοι τοῦ προφήτου σημαίνουν ὅτι ἡ μικρὴ καὶ ἄσημη πολίχνη Βηθλεέμ θά γίνει δοξασμένη, γιατί ἀπὸ αὐτὴν θά γεννηθεῖ ὁ Μεσσίας. Τὴν ἐκπλήρωση τῆς προφητείας αὐτῆς βλέπουμε συνεχῶς μὲ τὴν προσέλευση σ' αὐτὴν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης πιστῶν, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν τόπο γεννήσεως τοῦ Μεσσία. Στὴν προφητεία αὐτὴ τοῦ Μιχαίου ὁ Μεσσίας ὀνομάζεται «ἡγούμενος» καὶ «ποιμένας». Ἔτσι καλεῖται ὁ βασιλεὺς.

Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὁ Ἑσπερινός (Β' μέρος)

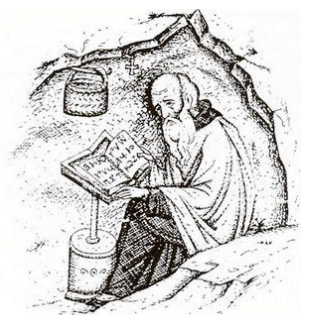
Ἀλλά καί μετά τόν προοιμιακό Ψαλμό αὐτόν, πού λέγαμε ὅτι εἶναι ἕνας ὕμνος τῆς πανσοφίας καί παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ, ἔχουμε πάλι Ψαλμούς· εἶναι μιά ομάδα ἀπό τέσσερις Ψαλμούς. Εἶναι οἱ ψαλμοί 140, 141, 129 καί 116. Οἱ Ψαλμοί αὐτοί λέγονται «λυχνικοί». Λέγονται ἔτσι, γιατί εἶναι ἑσπερινοί Ψαλμοί, γιατί τόν «λύχνο» τον ανάβουμε τήν ἑσπέρα. Αὐτό πού πρέπει νά μᾶς κάνει ἐντύπωση, εἶναι ὅτι στόν Ἑσπερινό χρησιμοποιοῦμε πολύ τό Ψαλτήριο. Ἀπό τήν ἀρχή κιόλας εἶπαμε πέντε Ψαλμούς. Καί ὄχι μόνον στόν Ἑσπερινό, ἀλλά καί στό Ἀπόδειπνο καί στόν Ὅρθρο καί στίς ἀκολουθίες τῶν Ὁρῶν καί στίς Κηδεῖες καί σέ κάθε λειτουργική ἀκολουθία ἡ Ἐκκλησία μας χρησιμοποιεῖ τό Ψαλτήριο. Γι' αὐτό καί τό Ψαλτήριο πρέπει νά μᾶς γίνει πολυφίλητο ἀνάγνωσμα, νά τό ἔχουμε στά σπίτια μας καί νά τό διαβάζουμε. Ἐναν Ψαλμό κάθε μέρα. Οἱ τελευταῖοι στίχοι τοῦ τελευταίου Ψαλμοῦ τῆς «λυχνικῆς» ομάδας, δέν ψάλλονται μόνοι, ἀλλά μαζί μέ ἕνα τροπάριο. Τά τροπάρια αὐτά, ἐπειδή ἀκριβῶς λέγονται μέ ψαλμικό στίχο, ὀνομάζονται «Στιχηρά» τροπάρια. Δέν εἶναι δέ ὁποιαδήποτε τά τροπάρια αὐτά, ἀλλά ἀναφέρονται στόν ἅγιο τῆς ἐπόμενης ἡμέρας· καί ἡ ἡμέρα ἀρχίζει μέ τόν Ἑσπερινό. Ἄν πρόκειται γιά τόν Ἑσπερινό τοῦ Σαββάτου, τά Στιχηρά αὐτά τροπάρια ἀναφέρονται στήν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς. Πρέπει νά ξέρουμε ὅτι τήν Κυριακή ἡμέρα ἐορτάζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας. Ἐπομένως τά Στιχηρά τροπάρια τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου ἀναφέρονται βέβαια στόν ἅγιο τῆς ἄλλης ἡμέρας, ἀλλά τά πρῶτα ἀπό αὐτά τά τροπάρια μιλοῦν γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό καί τά λέμε «Ἀναστάσιμα». Ἐπτά εἶναι τά Ἀναστάσιμα αὐτά Στιχηρά τροπάρια τοῦ κάθε ἡχοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας. Τά πρῶτα τρία ἀπό αὐτά τά Ἀναστάσιμα τροπάρια ξέρουμε ὅτι εἶναι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ δογματικοῦ Πατέρα καί Ὑμνογράφου τῆς Ἐκκλησίας μας. Τά ὑπόλοιπα τέσσερα ἀπό τά ἑπτὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά τροπάρια λέγονται «Ἀνατολικά». Λέγονται ἔτσι, γιατί πιθανόν νά γράφτηκαν ἀπό κάποιον Ἀνατόλιο καί ἀπό τόν συγγραφέα τους ἔλαβαν τό ὄνομα καί αὐτά. Ὅλη αὐτή ἡ σειρά τῶν τροπαρίων κλείνει μέ ἕνα τροπάριο πρὸς τήν Θεοτόκο, γι' αὐτό καί λέγεται «Θεοτοκίον» τό τροπάριο αὐτό. Τά Θεοτοκία τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου εἶναι ὑπέροχα, γιατί εἶναι ἡ δογματική διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας γιά τήν Θεοτόκο. Θά ἦταν ὠραῖο νά γνωρίζαμε ἀπέξω τά Θεοτοκία καί τῶν ὀκτώ ἡχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας καί νά τά λέγαμε ὡς μία προσευχή στήν Κυρία

Θεοτόκο. Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἀγαποῦσε καί ἔψαλλε τό Θεοτοκίον τοῦ Α' ἡχοῦ, τό «*Τήν Παγκόσμιον δόξαν*». Μετά τό Θεοτοκίον γίνεται στόν Ἑσπερινό σάν μία μικρή λιτανεία μέ λαμπάδες καί μέ θυμίαμα. Αὐτό λέγεται «Εἴσοδος τοῦ Ἑσπερινοῦ». Στήν παλαιά ἐποχή αὐτήν πραγματικά τήν στιγμή ἔμπαιναν οἱ ἱερεῖς γιά πρώτη φορά μέσα στό Ἱερό Βῆμα, γιά νά προσφέρουν θυμίαμα στό ἅγιο Θυσιαστήριο καί γιά νά ανάψουν τά ἑσπερινά φῶτα. Ἀπό ἐδῶ ἀρχίζει κυρίως ὁ Ἑσπερινός· γι' αὐτό καί στούς Κατανυκτικούς Ἑσπερινοῦς τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή σ' αὐτό τό σημεῖο ἀλλάζει ἡ ἀτμόσφαιρα καί γίνεται πένθιμη, μέ τήν ἀλλαγὴ τῶν ἐνδυμάτων τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Ἀπό τό ἀνάμμα τῶν φώτων πού γινόταν παλαιά στό σημεῖο αὐτό, ὅπως εἶπαμε, ἐμπνεύστηκε καί ὁ συνθέτης τοῦ Ἑσπερινοῦ καί ἔκανε τόν ὑπέροχο ὕμνο, πού ψάλλεται αὐτή τήν ὥρα, κατά τήν Εἴσοδο τῶν Ἱερέων στό Ναό. Εἶναι ὁ ὕμνος «Φῶς ἰλαρόν». Ἄς προσέξουμε τόν ὕμνο αὐτό. Εἶναι ὕμνος ὑπέροχος καί εἶναι ὕμνος παλαιός. Τόσο παλαιός, ὥστε ὁ Μέγας Βασίλειος, Πατέρας τοῦ 4ου αἰώνα, γνώριζε τόν ὕμνο καί τόν ὀνομάζει μάλιστα «*ἀρχαίαν φωνήν*». Εἶναι δηλαδή πολύ ἀρχαιότερος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Τό «Φῶς ἰλαρόν», τό ἔψαλλαν οἱ πρῶτοι χριστιανοί κατά τήν δύση τοῦ ἡλίου στήν ἑσπερινή τους λατρεία. Ὁ ὕμνος αὐτός εἶναι κατά τοῦτο σπουδαῖος, διότι μᾶς ἔρχεται ἀπό παλαιά ὡς μία δοξαστική ὁμολογία τῶν χριστιανῶν στήν Ἁγία Τριάδα, στόν Πατέρα, στόν Υἱόν καί στό Ἅγιο Πνεῦμα. Ὅλοι οἱ χριστιανοί πρέπει νά μάθουμε νά ψάλλουμε τόν ὕμνο αὐτόν, ὡς μία παλαιά κληρονομιά τῶν πατέρων μας σέ μᾶς.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

Τοῦ ἀββᾶ Μάρκου

Ἀμαρτία θανάσιμη εἶναι ἐκείνη γιά τήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος μένει ἀμετανόητος. Κανένας δέν εἶναι τόσο ἀγαθός καί σπλαγχνικός ὅσο ὁ Θεός. Τὸν ἀμετανόητο ὅμως οὔτε Αὐτὸς τὸν συγχωρεῖ.

Πολὺ λυπόμαστε ὅταν κάνουμε ἀμαρτίες. Τὶς αἰτίες τους ὅμως μὲ εὐχαρίστηση τὶς δεχόμαστε...

Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐα

Πρόσεχε, ἀδελφέ, τὸ πονηρὸ πνεῦμα, πὺ φέρνει τὴ λύπη στὸν ἄνθρωπο. Γιατὶ εἶναι φοβερὴ ἡ καταδίωξη πὺ σοῦ κάνει, μέχρι νὰ σὲ ρίξει κάτω.

Ἡ κατὰ Θεὸν λύπη, ἀντίθετα, εἶναι χαρὰ γιὰ σένα, γιατί βλέπεις τὸν ἑαυτό σου νὰ στέκεται στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

«Ὁμιλία εἰς τὴν Θεῖαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ»
Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ

«Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρο, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη καὶ τοὺς ἀνεβάζει σὲ ὄρος ὑψηλὸ κατ' ἰδίαν. Ἐκεῖ μεταμορφώθηκε ἐνώπιόν τους καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπό Του ὅπως ὁ ἥλιος» (Ματθ. 17, 1). Ἴδου τώρα εἶναι καιρὸς εὐπρόσδεκτος, σήμερα ἡμέρα σωτηρίας, ἀδελφοί, ἡμέρα θεία, νέα καὶ αἴδιος, πού δὲν μετρεῖται μὲ διαστήματα, δὲν ἀυξομειώνεται, δὲν διακόπτεται

ἀπὸ νύκτα. Διότι εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Ἥλιου τῆς δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος δὲν ὑφίσταται ἀλλοίωση ἢ σκιά ἐνεκα μετατροπῆς» (Ἰακ. 1, 7). Αὐτός, ἀφ' ὅτου φιλανθρώπως ἔλαμψε σὲ μᾶς μὲ εὐδοκία τοῦ Πατρὸς καὶ συ-

νεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μᾶς ἐξήγαγε ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ θαυμαστό του φῶς, συνεχίζει γιὰ πάντα νὰ λάμπει πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας ὡς ἄδυστος ἥλιος.

Ἐπειδὴ, λοιπόν, εἶναι δικαιοσύνης καὶ ἀλήθειας ἥλιος, δὲν ἀνέχεται νὰ φέγγει καὶ νὰ γνωρίζεται ἀπὸ αὐτοὺς πού μετέρχονται τὸ ψεῦδος ἢ ὑψώνουν τὴν ἀδικία μὲ λόγια ἢ τὴν ἐπιδεικνύουν μὲ ἔργα. Ἀλλὰ ἐμφανίζεται καὶ γίνεται πιστευτὸς ἀπὸ τοὺς ἐργάτες τῆς δικαιοσύνης καὶ τοὺς ἐραστές τῆς ἀλήθειας καὶ αὐτοὺς εὐφραίνει μὲ τὶς λάμπεις Του. Αὐτὸ εἶναι πού λέει ἡ Γραφή «Φῶς ἀνέτειλε γιὰ τὸν δίκαιο καὶ ἡ σύζυγός του εὐφροσύνη» (Ψαλμ. 96, 12). Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ψαλμωδὸς προφήτης ἄδει πρὸς τὸν Θεό: «Τὸ Θαβῶρ καὶ ὁ Ἑρμὼν θὰ ἀγαλλιᾶσιν στὸ ὄνομά σου» (Ψαλμ. 88, 12), προαναγγέλλοντας τὴν εὐφροσύνη πού προκλήθηκε ἀργότερα στὸ ὄρος ἀπὸ τὴν ἔλλαμψη ἐκεῖνη σ' αὐτοὺς πού τὴν εἶδαν.

Ἄς ἀποβάλλουμε λοιπόν, ἀδελφοί, τὰ ἔργα τοῦ σκότους, κι ἂς ἐργαζόμαστε τὰ ἔργα τοῦ φωτός, ὥστε ὄχι μόνο νὰ βαδίσουμε εὐσχημόνως σὰν σὲ τέτοια ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ ἡμέρας υἱοὶ νὰ γίνουμε. Καὶ ἂς ἀνεβοῦμε στὸ ὄρος, ὅπου ὁ Χριστὸς ἔλαμψε, γιὰ νὰ δοῦμε τί συνέβη ἐκεῖ. Ἡ μάλλον, ἐὰν εἴμαστε ὅπως πρέπει καὶ ἔχουμε γίνει ἄξιοι τέτοιας ἡμέρας, ὁ ἴδιος ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ θὰ μᾶς ἀνεβάσει στὸν κατάλληλο καιρὸ. Τώρα ὅμως, παρακαλῶ, ἐντείνετε καὶ ἀνουψῶστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διάνοιας πρὸς τὸ φῶς τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, ἕως ὅτου μεταμορφωθεῖτε μὲ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ νοῦ σας καὶ ἔτσι ἀποκτώντας τὴν θεία αἴγλη ἀπὸ ψηλά, νὰ γίνετε σύμμορφοι μὲ τὸ ὁμοίωμα τῆς δόξας τοῦ Κυρίου (Φιλ. 3, 21), τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπο ἐπάνω στὸ ὄρος ἔλαμψε σήμερα σὰν τὸν ἥλιο.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΑΓΙΟΣ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΖΙΚΟΥ
8 Αὐγούστου

Ὁ ἅγιος Αἰμιλιανὸς ἔζησε μεταξύ 8ου καὶ 9ου αἰώνα καὶ ἦταν Ἐπίσκοπος Κυζίκου, ἀπὸ τὸ 787 μέχρι τὸ 815. Ὑπῆρξε ἐνθερμος ζηλωτῆς καὶ ὁμολογητῆς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. Ἀγωνίσθηκε μὲ σθένος ἐναντίον τῆς αἰρέσεως τῶν εἰκονομάχων καὶ πρωτοστάτησε στὴν ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Δοκίμασε ποικίλους πειρασμούς, θλίψεις, διωγμούς καὶ ἐξορίες, ἀφοῦ οἱ αἰρετικοὶ τὸν πολέμησαν μὲ κάθε τρόπο.

Ὡς Ἐπίσκοπος, παράλληλα μὲ τοὺς ἀγῶνες του γιὰ τὴν διαφύλαξη τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἀσχολήθηκε οὐσιαστικά μὲ τὸ λογικὸ ποιμνιο, πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Χριστὸς, διὰ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀνέπτυξε μεγάλο ποιμαντικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο ἦταν καρπὸς τῆς γνήσιας ἀγάπης του πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ κυρίως πρὸς τοὺς πάσχοντες καὶ πονεμένους. Ἐπίσης, ἐνίσχυε παντοιοτρόπως καὶ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὑπέφεραν ἐξ αἰτίας τοῦ σκληροῦ διωγμοῦ τῶν εἰκονομάχων.

Μετά ἀπὸ πολλές ταλαιπωρίες καὶ κακουχίες, ὁ ἅγιος Αἰμιλιανὸς τελείωσε τὸν ἐπὶ γῆς βίον του στὴν ἐξορία. Ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τοῦ μᾶς δίνουν τὴν ἀφορμὴ νὰ τονίσουμε τὰ ἀκόλουθα:

Πρῶτον. Στὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἀναφέρονται, μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «διὰ τοῦτο ὡς ποιμένα καὶ ἀθλητὴν, τιμῶμεν σέ κραυγάζοντες». Δηλαδή τιμᾶται ὁ ἅγιος, ἐπειδὴ ὑπῆρξε ἀληθινὸς ποιμένας τῶν λογικῶν προβάτων πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Χριστὸς διὰ τῆς Ἐκκλησίας, γνήσιος ἀθλητῆς τοῦ πνευματικοῦ στίβου, ἀλλὰ καὶ ὁμολογητῆς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ μάρτυρας «τῆ προαιρέσει».

Δεύτερον. Ὁ ἅγιος Αἰμιλιανὸς διώχθηκε ἀπὸ τὴν Ἐπισκοπὴ του καὶ τελείωσε τὴν ἐπίγεια ζωὴ του στὴν ἐξορία. Τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν ἦταν σπάνιο καὶ παράδοξο γιὰ τοὺς ἀληθινούς ποιμένες, πού ἀγωνίζονται θυσιαστικά γιὰ τὴν προκοπὴ τοῦ ποιμνίου τους. Ἄλλωστε, τὸ προεῖπε Χριστὸς, «εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν ἢ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσωσιν».

Χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν πρέπει νὰ εἶναι ὄχι ἡ ἄνεση καὶ ἡ τρυφή ζωὴ, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν ἀσκήση, τὸν πόνο καὶ τὸν κόπο καὶ κυρίως ἡ διακονία τοῦ «πλησίον» μέχρις αὐτοθυσίας. Δυστυχῶς, στίς μέρες μας, ἡ ἐκκοσμικέυση ἔχει ἀλλοιώσει τὸν τρόπο ζωῆς πολλῶν Χριστιανῶν.

Ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τῶν Χριστιανῶν τῶν πρώτων αἰώνων πρέπει νὰ μᾶς προβληματίζη καὶ ταυτόχρονα νὰ μᾶς παρακινή νὰ ἀνανήψουμε πνευματικά καὶ νὰ πάρουμε στά σοβαρά το θέμα τῆς πνευματικῆς μας προόδου καὶ τῆς σωτηρίας μας.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΔΥΓΟΥΣΤΟΥ 2012**

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
<p>Ο Έσπερινός θα τελείται καθημερινῶς τὴν διάρκεια τοῦ Δεκαπενταυγούστου στὶς 6.30 μ.μ. καὶ ἡ Παράκληση τῆς Παναγίας στὶς 7.00 μ.μ.</p>			<p>I Πρόδος Τ.Σταυροῦ Θ.Λειτουργία & Ἄγιασμός 7.00 π.μ. *** ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓ.ΣΤΕΦΑΝΟΥ 7.00 μ.μ.</p>	<p>2 ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΑΓ.ΣΤΕΦΑΝΟΥ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>		<p>4 Έσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.</p>
<p>5 ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Ματθαίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Έσπερινός Μεταμορφώσεως Παρεκκλήσιο ΤΥΠΕΤ 7.00 μ.μ.</p>	<p>6 ΜΕΤΑ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>		<p>Τὸ Μυστήριο τῆς ἐξομολόγησης θὰ γίνει τὴν Παρασκευή (3/7 & 10/7) τὸ πρωὶ ἀπὸ τὶς 10.00 καὶ τὴν Τρίτη (7/7) τὸ ἀπόγευμα μετὰ τὴν Παράκληση</p>			<p>11 Ἄγ.Νήφωνος Πατρ. ΚΠόλεως Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Έσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.</p>
<p>12 ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' Ματθαίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>		<p>14 Προεόρτια Κοιμ. Θεοτόκου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 7.00 μ.μ.</p>	<p>15 ΚΟΙΜΗΣΗ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ & ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΕΙΚΟΝΟΣ 7.00 μ.μ.</p>	<p>16 Ἄγ.Τιμοθέου ἐπισκόπου Εὐρίπου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>		<p>18 Έσπερινός Σαββάτου 7.00 μ.μ.</p>
<p>19 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' Ματθαίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>				<p>23 Ἀπόδοση Κοιμήσεως Θεοτόκου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>		<p>25 Έσπερινός Σαββάτου 7.00 μ.μ.</p>
<p>26 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' Ματθαίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>27 Ἄγ.Φανουρίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>28 ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΠΟΤΟΜΗΣ Τ.ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ 8.30-01.00</p>	 <p>Λ. Σταμάτας 2, πλ. Δροσιάς - τηλ.: 210 62.28.861-2 για κάθε κοινωνική σας εκδήλωση, στον επαγγελματικό ή ιδιωτικό σας χώρο</p>		 <p>1ο Κατάστημα: Κοιμήσεως Θεοτόκου 5 Ἅγιος Στέφανος τηλ.: 210 6218775 2ο Κατάστημα: Λεωφ. Κρουσινίου 52 Κρουσινίρι τηλ.: 210 6220261</p>	

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Τὸν μῆνα Ἰούλιο 2012

Ἐνουμφέυθησαν

- ὁ Γεώργιος Τσοῦμαλης & ἡ Ξένη Κατσίκη **Βαπτίσθηκαν**
- ἡ θυγατέρα τοῦ Στ. & Ἄνν. Σωτηροπούλου
- ἡ θυγατέρα τοῦ Β. & Αἰκ. Θύμη

• Τὸν μῆνα Ἰούλιο ἡ Ἑραδικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ναοῦ μας εἰσέπραξε 23.000 €. Σὰς εὐχαριστοῦμε !!

• Ἐὰν γνωρίζετε συμπολίτες μας ποὺ ἔχουν ὑλικὴ ἀνάγκη, παρακαλοῦμε νὰ μᾶς τὸ γνωστοποιήσετε!